

Diumenge XVII (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 11,1-13): Una vegada, Jesús pregava en un cert indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li digué: «Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles». Ell els digué: «Quan pregueu, digueu: ‘Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne. Dóna'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permetis que caiguem en la temptació’» (...).

El “Prenostre”: la 4ª petició (el pa de cada dia)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui apreciem la quarta petició del “Prenostre” com la més “humana” de totes: el Senyor, que orienta la nostra mirada vers el que és essencial, a allò “únic necessari”, també sap de les nostres necessitats terrenals i les té en compte.

Ell, que diu als seus Apòstols que no s’aclaparin per la vida pensant què menjaran, ara ens convida a demanar el nostre aliment. El pa és “fruit de la terra i del treball de l’home”, però la terra no dóna fruit si no rep des de dalt el sol i la pluja. Aquesta combinació de forces còsmiques que escapa de les nostres mans es contraposa a la temptació del nostre orgull, de pensar que podem donar-nos la vida per nosaltres mateixos o només amb les nostres forces.

—Aquí, a més, es parla del “nostre” pa: preguem en la comunió dels deixebles, en la comunió dels fills de Déu, i per això ningú no pot pensar solament en si mateix. Nosaltres demanem el “nostre” pa, és a dir, el pa dels altres.

El “Prenostre”: la 4ª petició (el Pa de l’Eucaristia)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la petició del “pa de cada dia” ens recorda els quaranta anys de marxa pel desert, en els que el poble d’Israel visqué del manà que Déu els enviava —dia a dia— des del cel.

De fet, els Pares de l’Església han interpretat quasi unànimement la quarta petició del “Prenostre” com la petició de l’Eucaristia. Així, la pregària del Senyor apareix en la litúrgia de la santa Missa com si fos la benedicció de la taula eucarística. Els Pares pensen en els diversos sentits d’aquesta expressió que parteix de la petició dels pobres del pa per aquest dia: precisament, d’aquesta manera —tot mirant el Pare celestial que ens alimenta— recorda el poble de Déu que era errant, al qual Ell mateix alimentava.

—El miracle del manà, a la llum del gran sermó de Jesús sobre el pa, remetia als cristians quasi automàticament més enllà, al nou món en què la Paraula eterna de Déu serà el nostre pa, l’aliment del banquet de les noces eternes.